

[Handelsministeren.]

ser på at harmonisere medlemslandenes lovgivning om forsikring har deres baggrund i ønsket om derved at lette forsikringsvirksomhedernes etablering uden for deres hjemland og dermed skabe større konkurrence på forsikringsområdet.

En meget stor del af præmiebetalingerne i de ni EF-lande tilfalder de nationale selskaber. Det er således kun en ringe del af forretningerne, der formidles gennem agenturer o. lign. fra udenlandske selskaber. Dette understreger behovet for en åbning af grænserne.

Det første resultat af samarbejdet på forsikringsområdet var direktivet af 25. februar 1964 vedrørende genforsikring. Det har ikke voldt vanskeligheder her i landet at acceptere dette, der er udarbejdet før vort medlemskab af fællesmarkedet. Også før gennemførelsen af dette direktiv kunne denne form for forsikringsvirksomhed udøves frit her i landet af udenlandske selskaber, hvad enten de etablerede sig her med datterselskaber, oprettede generalagenturer eller drev deres virksomhed i form af tjenesteydelser.

Det næste rådsdirektiv på forsikringsområdet var direktivet af 24. april 1972 om en indbyrdes tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning om ansvarsforsikring for motor-køretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse.

Sigtet med dette direktiv var en ophævelse af kontrollen med det grønne forsikringskort for motor-køretøjer, der er indregistrerede i medlemslandene, såvel ved Fællesskabets indre som ved dets ydre grænser.

Ophævelsen af denne kontrol betyder ikke blot et skridt henimod indførelsen af den frie trafik inden for fællesmarkedet og imellem dette og de tredjelande, der har tilsluttet sig ordningen, men for de forsikrede betyder ordningen også væsentlige praktiske og administrative lettelser.

Om lovforslagets hovedpunkter skal jeg gøre følgende bemærkninger:

Skadesforsikringsdirektivet og etableringsdirektivet omfatter ikke livsforsikringsvirksomhed. Det er imidlertid af praktiske, administrative grunde foreslået, at enkelte af lovforslagets bestemmelser også finder anvendelse på livsforsikringsvirksomhed; det gælder særligt reglerne om

koncession og om beregningen af det kapitalgrundlag, som et selskab skal være i besiddelse af.

Blandt de nydannelser, som skadesforsikringsdirektivet vil medføre, er koncessionsprincippet. Efter forslaget vil et forsikrings-selskab fremtidig kun kunne drive direkte forsikringsvirksomhed her i landet, når det har fået forsikringsrådets tilladelse (koncession) dertil. En koncession gives for en eller flere forsikringsklasser. Inddelingen i klasser står i forbindelse med det forhold, at kapitalkravene varierer efter arten af de forsikringer, et selskab agter at tegne.

Efter gældende lov skal et aktieselskab, der ønsker at drive skadesforsikringsvirksomhed her i landet, have en aktiekapital, hvis mindstebeløb er fastsat i loven og afhænger af, hvilke forsikringer der tegnes. For livsforsikringsaktieselskabers vedkommende fastsætter forsikringsrådet aktiekapitalens størrelse. Den skal dog være mindst 1 mill. kr. Gensidige forsikrings-selskaber skal normalt have en garantikapital, hvis størrelse fastsættes af forsikringsrådet. Vil selskabet drive livsforsikringsvirksomhed, skal garantikapitalen mindst være på $\frac{1}{2}$ mill. kr.

Efter forslaget skal et forsikrings-selskab, hvad enten det er et aktieselskab eller et gensidigt selskab, have en egenkapital, der fastsættes i forhold til enten det årlige præmie- eller bidragsbeløb eller til gennemsnittet af skader over et vist antal regnskabsår, dog således at selskabet altid skal være i besiddelse af en vis mindstekapital, der fastsættes under hensyn til de forsikringsarter, som selskabet arbejder med.

Denne nye beregningsmetode vil betyde, at der vil blive stillet strengere krav til egenkapitalens størrelse i skadesforsikringsaktieselskaber end efter de gældende regler, der dog er stærkt forældede. Disse krav kan de fleste selskaber opfylde.

Der vil efter forslaget også blive stillet strengere kapitalkrav til udenlandske forsikrings-selskaber, der har generalagentur her i landet. Efter de gældende regler skal sådanne selskaber ud over at have midler her i landet til dækning af selskabets forpligtelser i danske kroner deponere værdipapirer til en i loven nærmere bestemt værdi, afhængig af, hvilke forsikringer selskabet vil tegne.

Efter forslaget skal et udenlandsk sel-